

Prishtinë, më 21 gusht 2017
Nr. ref.:RK 1116/17

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI158/15

Parashtrues

Minir Krasniqi

Vlerësim i kushtetutshmërisë së
Aktvendimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, PA-II-KZ-II-7/15,
të 26 nëntorit 2015

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Minir Krasniqi nga Prizreni (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës), të cilin e përfaqësojnë Pjetër Përgjoka dhe Bashkim Nevzati, që të dy avokatë në Prizren.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kérkesës konteston Aktvendimin [PA-II-KZ-II-7/15] të 26 nëntorit 2015, të Gjykatës Supreme të Kosovës, i cili i është dorëzuar parashtruesit të kérkesës më 24 dhjetor 2015.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të kontestuar, me të cilin parashtruesi i kérkesës pretendon se i janë shkelur të drejtat e garantuara me nenin 21 [Parimet e Përgjithshme], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshiem] si dhe nenin 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta).

Baza juridike

4. Kérkesa bazohet në nenin 113 [Juridikioni dhe Palët e Autorizuara], paragrafët 1 dhe 7 të Kushtetutës, në nenin 47 [Kérkesa Individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullin 29 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 29 dhjetor 2015, parashtruesi i kérkesës e dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
6. Më 22 janar 2016, Kryetarja e Gjykatës, caktoi gjyqtarin Robert Carolan Gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Surøy (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Bekim Sejdiu.
7. Më 4 mars 2016, Gjykata njoftoi parashtruesin e kérkesës për regjistrimin e kérkesës dhe kérkoi nga ai që të sjellë vendimin e kontestuar.
8. Më 23 mars 2016, parashtruesi i kérkesës dorëzoi në Gjykatë dokumentet e kérkuara.
9. Më 31 maj 2016, Gjykata kérkoi nga përfaqësuesi i parashtruesit të kérkesës që të sjellë autorizimin me të cilin ai e përfaqëson parashtruesin e kérkesës.
10. Më 15 qershor 2016, përfaqësuesit e parashtruesit të kérkesës e dorëzuan në Gjykatë autorizimin e kérkuar.
11. Më 22 shtator 2016, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Gresa Caka-Nimani Gjyqtare raportuese në vend të gjyqtarit Robert Carolan, i cili më 9 shtator ka dhënë dorëheqje nga pozita e gjyqtarit të Gjykatës. Përbërja e Kolegit shqyrtues mbeti e pandryshuar.

12. Më 29 shtator 2016, Gjykata kërkoi nga parashtruesi i kérkesës që ta informojë Gjykatën nëse ka ndërmarrë ndonjë veprim pas dorëzimit të kérkesës së tij në Gjykatë.
13. Më 13 tetor 2016, parashtruesi i kérkesës dorëzoi në Gjykatë Aktvendimin e Gjykatës Supreme [Pml. Kzz 14/2016] të 8 marsit 2016.
14. Më 30 maj 2017, Kolegji shqyrtyues e shqyrtoi raportin e Gjyqtarit rapportues dhe me shumicë votash, i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kérkesës.

Përbledhja e fakteve

15. Më 27 shkurt 2013, Prokurori i Shtetit të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Prokurori i Shtetit) ngriti aktakuzë kundër parashtruesit të kérkesës dhe të tjerëve, bazuar në dyshimin e bazuar se kanë kryer veprën penale të keqpërdorimit të pozitës zyrtare ose të autorizimit.
16. Më 13 mars 2014, Gjykata Themelore në Prizren përmes Aktgjykimit [P. nr. 171/13; PP. nr. 147/2011] e shpalli parashtruesin e kérkesës fajtor për kryerjen e veprave penale, keqpërdorim të pozitës zyrtare ose i autorizimit në vazhdimësi dhe në bashkëkryerje, në përputhje me dispozitat e Kodit të Procedurës Penale të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: KPPK).
17. Më 27 maj 2014, parashtruesi i kérkesës parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit të Kosovës kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prizren.
18. Më 22 korrik 2015, Gjykata e Apelit e Kosovës përmes Aktvendimit [PAKR 349/14] e aprovoi ankesën e parashtruar nga avokatët mbrojtës të parashtruesit të kérkesës, dhe e anuloi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prizren, duke urdhëruar që lënda të kthehet në Gjykatën Themelore të Prizrenit për rigjykim, me arsyetimin se “*aktgjykimi i apeluar i Gjykatës Themelore ishte juridikisht i paqëndrueshëm dhe si i tillë është dashur të anulohej*”.
19. Më 4 shtator 2015, Prokurori i EULEX-it i Prokurorisë së Shtetit parashtroi ankesë në Gjykatën Supreme kundër Aktvendimit të Gjykatës së Apelit [PAKR 349/14] të 22 korrikut 2015.
20. Më 8 dhe 9 shtator 2015, parashtruesi i kérkesës parashtroi përgjigje ndaj ankesës së Prokurorit të Shtetit kundër Aktvendimit të Gjykatës së Apelit [PAKR 349/14] të 22 korrikut 2015, duke theksuar që anesa e Prokurorit të Shtetit është e palejueshme në bazë të nenit 407 të KPPK-së, sepse ky i fundit, përshkruan saktë rastet se kur mund të paraqitet anesa ndaj aktvendimeve të Gjykatës së Apelit, dhe se anesa përkatëse e Prokurorit të Shtetit nuk është e lejuar me KPPK.
21. Më 26 nëntor 2015, Gjykata Supreme e Kosovës përmes Aktvendimit [PA-II-KZ-II. 7/15] e aprovoi ankesën e Prokurorit të Shtetit, e anuloi Aktvendimin e Gjykatës së Apelit [PAKR 349/14] të 22 korrikut 2015 dhe urdhëroi që lënda të kthehet në Gjykatën e Apelit për rishqyrtim nga një trup i ri gjyques.

22. Më 29 dhjetor 2015, parashtruesi i kërkesës, parashtroi kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë në Gjykatën Supreme kundër Aktvendimit të Gjykatës Supreme [PA-II-KZ-II. 7/15] të 26 nëntorit 2015.
23. Më 8 mars 2016, Gjykata Supreme përmes Aktvendimit [Pml. Kzz 14/2016] hodhi poshtë, si të papranueshme, kërkesën e parashtruesit të kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

24. Parashtruesi i kërkesës pretendon se me vendimin e kontestuar i janë shkelur të drejtat e garantuara me nenin 21 [Parimet e Përgjithshme], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] si dhe nenin 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] të Kushtetutës.
25. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme me Aktvendimin [PA-II-KZ-II. 7/15] të 26 nëntorit 2015, ka vepruar në kundërshtim me KPPK-në dhe Kushtetutën, kur ka pranuar ankesën e Prokurorit të Shtetit si të lejueshme.
26. Parashtruesi i kërkesës i drejtohet Gjykatës me kërkesën që të anulohet Aktvendimi [PA-II-KZ-II-7/2015] i 26 nëntorit 2015, i Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës.

Pranueshmëria e kërkesës

27. Gjykata fillmisht shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përbushur kriteret për pranueshmëri, të përcaktuara në Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe të përcaktuara me Rregulloren e punës.
28. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksiioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.
29. Gjykata gjithashtu shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, siç përcaktohen me Ligj. Në lidhje me këtë, Gjykata së pari i referohet nenit 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] e Ligjit, të cilat përcaktojnë:

Neni 48
[Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojoë”.

Neni 49
[Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”.

30. Për sa i përket përbushjes së këtyre kërkesave, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën si individ dhë në cilësinë e palës së autorizuar, duke kontestuar një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktvendimin e Gjykatës Supreme [PA-II-KZ-II-7/15] të 26 nëntorit 2015, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu ka sqaruar të drejtat dhe liritë që ai pretendon se i janë shkelur, në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit, dhe ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatet e përcaktuara në nenin 49 të Ligjit.
31. Megjithatë, Gjykata më tej duhet të vlerësojë nëse janë përbushur kriteret e parapara në rregullin 36 të Rregullores së punës.
32. Rregulli 36 [Kriteret e pranueshmërisë], paragrafët (1) (d) dhe (2) (b) dhe (d) të Rregullores së punës, përcaktojnë:

*“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:
[...]
d) kërkesa nuk arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.*

*“(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:
[...]
(b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese, ose
[...]
(d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.*
33. Gjykata rikujton që parashtruesi i kërkesës konteston Aktvendimin [PA-II-KZ-II-7/15] të 26 nëntorit 2015, të Gjykatës Supreme të Kosovës, përmes të cilit e ishte pranuar si të lejueshme ankesa e Prokurorit të Shtetit kundër Aktvendimit të Gjykatës së Apelit [PAKR 349/14] të 22 korrikut 2015, dhe i cili kishte anuluar të njëjtin dhe duke urdhëruar që lënda, përkatësisht ankesa kundër Aktgjykit [P. nr. 171/13; PP. nr. 147/2011] të 13 marsit 2014, të Gjykatës Themelore në Prizren, të kthehet në Gjykatën e Apelit për rishqyrtim nga një trup i ri gjykues.

34. Parashtruesi i kérkesës pretendon që ankesa e Prokurorit të Shtetit kundër Aktvendimit të Gjykatës së Apelit nuk është e lejuar me nenin 407 të KPPK-së, dhe që rrjedhimisht, Aktvendimi i Gjykatës së Apelit [PAKR 349/14] i 22 korrikut 2015, duhet të mbetet në fuqi, sipas të cilit, Aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prizren [P. nr. 171/13; PP. nr. 147/2011] është anuluar dhe që çështja meritore duhet të rigjykohet në Gjykatën Themelore të Prizrenit.
35. Në thelb, parashtruesi i kérkesës pretendon që Gjykata Supreme duke e pranuar ankesën e Prokurorit të Shtetit si të lejueshme, gabimisht interpretoi dhe zbatoi dispozitat e KPPK-së dhe rrjedhimisht, shkeli nenin 21 [Parimet e Përgjithshme], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] si dhe nenin 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] të Kushtetutës.
36. Gjykata gjithashtu vëren se në të njëjtën kohë, me parashtrimin e kësaj kérkese në Gjykatë, parashtruesi i kérkesës kishte dorëzuar në Gjykatën Supreme kérkesën për mbrojtje të ligjshmërisë, lidhur me çështjen e lejueshmërisë së ankesës së parashtruar nga Prokurori i Shtetit. Lidhur me këtë, Gjykata Supreme ka vendosur më 8 mars 2016, dhe përmes Aktvendimit [Pml. Kzz 14/2016] ka refuzuar kérkesën për mbrojtje të ligjshmërisë si të palejuar, me arsyetimin se “*Kundër aktvendimit të Gjykatës Supreme të Kosovës nuk lejohet ankesë*”.
37. Gjykata vëren se meritat e rastit janë në procedurë të rishqyrtimit pranë Gjykatës së Apelit. Sidoqoftë, Gjykata, pa paragjykuar çështjen meritore e cila është në shqyrtim pranë gjykatave të rregullta, vëren se pretendimet e parashtruesit të kérkesës që i janë adresuar Gjykatës në këtë rast, kanë të bëjnë vetëm me vendimin përfundimtar, përkatësisht Aktvendimin [PA-II-KZ-II. 7/15] të 26 nëntorit 2015, të Gjykatës Supreme, mbi lejueshmërinë e ankesës së Prokurorit të Shtetit në Gjykatën Supreme kundër Aktvendimit të Gjykatës së Apelit [PAKR 349/14] të 22 korrikut 2015.
38. Sa i përket kësaj, Gjykata konsideron se parashtruesi i kérkesës e bazon kérkesën e tij mbi pretendimet për interpretimin e gabuar të neneve të KPPK-së të bërë nga Gjykata Supreme. Gjykata rikujton se ky pretendim ka të bëjë me fushën e ligjshmërisë dhe si i tillë nuk bie nën juridiksionin e Gjykatës Kushtetuese, dhe si rrjedhojë nuk mund të shqyrtohet nga Gjykata.
39. Përveç kësaj, Gjykata konsideron se parashtruesi i kérkesës nuk ka dëshmuar se procedurat në Gjykatën Supreme kanë qenë të padrejta apo arbitrale, apo që të drejtat dhe liritë themelore të tij të mbrojtura me Kushtetutë janë shkelur si rrjedhojë e pretendimeve për interpretimin e gabuar të nenit 407 të KPPK-së. Gjykata rithekson se interpretimi i nenit 407 të KPPK-së është çështje e ligjshmërisë. Asnjë çështje kushtetuese nuk është dëshmuar nga parashtruesi i kérkesës. (Shih, rasti KI63/16, prashtrues i kérkesës *Astrit Pira*, Aktvendim për papranueshmëri, i 8 gushtit 2016, para. 44. dhe shih, gjithashtu rastin KI150/15; KI161/15; KI162/15; KI14/16; KI19/16; KI60/16 dhe KI64/16, parashtrues të kérkesës *Arben Gjukaj, Hysni Hoxha, Driton Pruthi, Milazim Lushtaku, Esat Tahiri, Azem Duraku dhe Sami Lushtaku*, Aktvendim për papranueshmëri, i 15 nëntorit 2016, para. 62.).

40. Për më tepër, Gjykata vlerëson se Gjykata Supreme, detajisht ka arsyetuar dhe në mënyrë specifike ka adresuar dhe elaboruar të gjitha pretendimet e parashtruesit të kërkesës rrëth interpretimit të gabuar të KPPK-së.
41. Lidhur me këtë, Gjykata i referohet Aktvendimit [PA-II-KZ-II-7/15] të 26 nëntorit 2015, të Gjykatës Supreme të Kosovës, ku ndër të tjera, arsyetohet:

“Kodi i Procedurës Penale i Kosovës nuk përcakton qartë nëse procedurat janë në dy apo tre instanca. Prandaj, sipas nenit 102 (5) të Kushtetutës, ankesë mund të paraqitet ndaj çdo vendimi gjyqësor të lëshuar gjatë procedurës penale, përveç nëse me ligj është përcaktuar ndryshe. [...] Siç edhe rezulton qartë nga shprehja “Përveç rasteve kur parashihet ndryshe me këtë Kod”, ky nuk është katalog i myllur i mjeteve juridike. [...] Kjo qon në përfundim se në mungesë të ndalesës specifike, mbizotëron parimi i përgjithshëm kushtetues, dhe palët lejohen të paraqesin ankesë kundër aktvendimeve të Gjykatës së Apelit. Kodi po ashtu përcakton një procedurë specifike për ta fuqizuar të drejtën e ankesës kundër aktvendimit të Gjykatës së Apelit i cili në fund vendoset nga Gjykata Supreme (neni 441 dhe 412 i KPP-së). Fakti i vetëm se Gjykata Supreme gjen se ligji lejon ankesë kundër aktvendimit të Gjykatës së Apelit nuk çon në përfundim se kodi i mundëson palëve të paraqesin ankesë ndaj çdo vendimi në gjykatën e shkallës së tretë. [...] Në situata të veçanta, të përcaktuara me nenin 407 të KPP-së, aktgjyrimi i Gjykatës së Apelit mund të apelohet pranë Gjykatës Supreme. [...] vendimi për anulimin e aktgjykit të kthimin e lëndës në rigjykim merret vetëm në raste të veçanta, kur vërtetohet se ekzistojnë shkelje të caktuara procedurale, Gjykata e Apelit gjen se nuk mund të procedojë në përputhje me nenin 403 të KPP-së dhe të ndryshojë aktgjykimin e kundërshtuar të gjykatës së shkallës ë parë. Gjykata e Apelit në aktvendim patjetër duhet të paraqes arsyet se pse nuk ka qenë e mundur të procedohet siç është përcaktuar me dispozitën e përmendur. [...] Gjykata e Apelit nuk ka sqaruar se pse aktgjyrimi i gjykatës së shkallës së parë nuk ka mundur të ndryshohet në pajtim me nenin 403 të KPP-së. Në këtë mënyrë është e qartë se Gjykata e Apelit i është shmangur marrjes së vendimit, e që sipas mendimit të shumicës së këtij kolegji është e papranueshëm”.

42. Në të vërtetë, është detyrë e gjykatave të rregullta që të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale. (Shih, rasti i GJEDNJ-së, *Garcia Ruiz* kundër *Spanjës*, kërkesa nr. 30544/96, 21 janar 1999, para. 28).
43. Në këtë drejtim, Gjykata thekson se nuk është detyrë e saj që të merret me gabimet e ligjit që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta (ligjshmërisë), përveç dhe për aq sa gabimet e tillë mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmërinë). Ajo vetë nuk mund të vlerësojë ligjin që ka bërë që një gjykatë e rregullt të miratojë një vendim në vend të një vendimi tjetër. Nëse do të ishte ndryshe, Gjykata do të vepron si gjykatë e “shkallës së katërt”, që do të rezultonte në tejkalimin e kufijëve të vendosur në juridikcionin e saj. Në të vërtetë, është roli i gjykatave të rregullta t'i interpretojnë dhe zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale. (Shih, rasti *García Ruiz* kundër *Spanjës*,

GJEDNJ nr. 30544/96, i 21 janarit 1999, par. 28 dhe shih, gjithashtu rastin: KI70/11, parashtrues të kërkesës *Faik Hima, Magbule Hima dhe Besart Hima*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).

44. Në fund, Gjykata rithekson se parashtruesi i kërkesës nuk ka paraqitur asnje argument bindës që do të vërtetonte se shkeljet e pretenduara, të përmendura në kërkesë, përbëjnë shkelje të së drejtës së tij për gjykim të drejtë dhe të paanshëm. (Shih rastin *Vanek kundër Republikës Sllovake*, nr. 53363/99, GJEDNJ, Vendim i 31 majit 2005).
45. Gjykata rikujton, që fakti se parashtruesi i kërkesës nuk pajtohet me rezultatin e rastit, nuk mund të ngrejë kërkesë të argumentueshme për shkelje të Kushtetutës. (shih rastin *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, nr. 5503/02, GJEDNJ, Aktgjykimi i 26 korrikut 2005).
46. Prandaj, Gjykata konstaton se kërkesa e parashtruesit nuk i përbush kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara me Rregulloren e punës.
47. Rrjedhimisht, kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe, në pajtim me rregullin 36 (1) (d) dhe (2) (b) dhe (d) të Rregullores së punës, ajo duhet të shpallet e papranueshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113 të Kushtetutës, me nenin 48 të Ligjit dhe rregullat 36 (1) (d) dhe (2) (b) dhe (d) të Rregullores së punës, më 30 maj 2017, me shumicë votash

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20. 4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Gresa Caka-Nimani

Gresa Caka-Nimani

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi